

Motion till riksdagen 2011/12:So5

av **Margareta Sandstedt (SD)**
med anledning av skr. 2011/12:23

Riksrevisionens rapport om samordning av stöd till barn och unga med funktionsnedsättning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en försöksstudie för samordning av stöd till barn och unga med funktionsnedsättning.

Motivering

Sverigedemokraterna välkomnar Riksrevisionens rapport (RiR 2011:17) och de åtgärder man föreslår i sin granskning kring samordning av stöd till barn och unga med funktionshinder. Med tanke på de stora samverkansproblem som föreligger i samhället och som ger upphov till stora påfrestningar för utsatta familjer, framstår det som klart att något måste förändras. Riksrevisionen har i sin granskning funnit brister i systemet som bekräftas genom familjers utsagor i bl.a. intervjuer och som har föranlett Riksrevisionen att lämna förslag till förändringar. Då riksdag och regering tidigare utformat stöden med intentionen att personer med funktionsnedsättning och deras familjer ska kunna få leva ett liv som alla andra är Riksrevisionens granskning ett välkommet inslag när det gäller att komma till rätta med rådande systemfel i hanteringsprocessen.

Mot bakgrund av en skrivelse till riksdagen 2006 var det regeringens mening att individualisera lösningar för familjer med funktionshindrade barn och att insatser mellan olika aktörer skulle samordnas. Trots detta visar rapporten att familjernas situation inte förbättrats. Flertalet utredningar pekar på att de lagar som reglerar stöd till barn på olika sätt inte är synkroniserade. Flera gällande lagar som tillämpas parallellt har olika utgångspunkter och vidare tycks vissa aktörer ha en otydlig syn på sitt ansvar, där kortsiktigt ekonomiska

Fel! Okänt namn på

beslut styr. Resultatet blir tyvärr därmed att familjer tvingas till att ensamman anstränga sig hårt för att få den hjälp de har rätt till. Den sociala och ekonomiska situation många familjer befinner sig i, där man tillika tvingas arbeta hårt i motvind med samverkansproblem, bidrar i många fall till såväl sociala som samhällsekonomiska konsekvenser i form av sjukskrivningar och arbetslöshet. Det som efterfrågas i rapporten är framför allt bättre samordning och kommunikation mellan olika aktörer, att trycket på familjerna minskar och stödet till dessa ökar. Man önskar en försöksverksamhet med flera olika alternativ av samordnare där även fristående samordnare kan ingå. Sverigedemokraterna anser att skrivelsen i sin helhet är väl avvägd och stödjer det mesta i analysen. Dock kan man anse att rekommendationen av samordnare är för löst hållen. Då en försöksverksamhet föreslås, borde tydligare riktlinjer gälla för verksamhetens roll för att få ett mer påtagligt resultat.

Vi väljer att bortse från den modell som föreslås, där samordnare har till uppgift att samordna arbetet mellan myndigheter, och väljer att koncentrera oss på kontakten mellan myndigheter och familjen. Orsaken till detta är dels att myndigheterna inte verkar vilja ha någon större samordning (RiR 2011:17 s. 65), dels att det antagligen leder till ytterligare ineffektivitet och inga större resultat.

Den största samhällsekonomiska vinsten kan enligt SD göras genom att man fokuserar på att avlasta föräldrarna och ge dem information och avlastning. Således förespråkar vi en modell med lotsar som kan bistå med såväl information om myndighetskontakter och regelverken som rent handfast hjälp till familjer som håller på att gå under. Vissa familjer har uttryckt det som att "det är en heltidstjänst att ha kontakt med myndigheter" och: "det var lite av en djungel i början i det man visste inte vem som skötte vad" (RiR 2011:17 s. 41). Vi dristar oss därmed att föreslå att lotsarna, förutom att vara väl insatta i regelverket och myndighetsdjungeln, ska kunna agera som personliga ombud för familjerna i deras kontakter med myndigheter, i de fall det behövs.

Om lotsarna verkar hos myndigheter och samtidigt företräder familjerna gentemot dessa kan jävsituation uppstå. Med anledning av detta föreslår vi följande. Vi anser att samordnare enbart ska vara fristående och placerade hos partipolitiskt obundna handikappsorganisationer. Finansieringen bör ske genom att godkända föreningar erbjuds stöd från staten för att inrätta lotstjänster. Finansieringen ska vara frivillig och inte påtvingas föreningarna. Lämpligen bör Socialstyrelsen utreda formerna för en försöksstudie som lämpligen täcker ett län. Som exempel kan man konstatera att Gävleborgs län har såväl föreningar som torde lämpa sig som lagom folkmängd för en begränsad försöksstudie.

Vi föreslår därför att lämplig myndighet utreder och fastställer formerna för att genomföra en försöksstudie på länsnivå i syfte att undersöka konsekvenserna av utökad samordning av stöd till barn och unga med funktionsnedsättning. Försöksstudien ska baseras på samordning genom lots som arbetar med familjer gentemot aktörer och huvudmän.

Fel! Okänt namn på

Stockholm den 9 november 2011

Margareta Sandstedt (SD)